

LEGE nr. 248 din 20 iulie 2005
privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAP. I
Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta lege stabilește condițiile în care cetățenii români își pot exercita dreptul la liberă circulație în străinătate, precum și limitele exercitării acestui drept.

ART. 2

(1) Cetățenilor români care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege le este garantat dreptul de a călători în străinătate, de a emigra și de a reveni oricând în țară. Nici o autoritate română nu îi poate interzice, în nici o situație, unui cetățean român să se reîntoarcă pe teritoriul României.

(2) Cetățenii români minori pot călători în străinătate numai însoțiți, cu acordul părinților ori al reprezentanților legali, în condițiile prezentei legi. În sensul prezentei legi, prin reprezentant legal se înțelege persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de minor.

ART. 3

(1) Limitarea exercitării dreptului cetățenilor români la liberă circulație în străinătate se poate face numai temporar, în cazurile și în condițiile prevăzute în prezenta lege, și constă în suspendarea sau, după caz, restrângerea exercitării acestui drept.

(2) Suspendarea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate reprezintă interdicția temporară de părăsire a teritoriului României, instituită de drept sau, după caz, de către autoritățile competente, în condițiile prezentei legi. Această măsură are caracter individual, cu excepția situațiilor în care este instituită prin lege specială, în cazul apariției unor situații de natură să o justifice în raport cu necesitatea asigurării apărării țării sau a securității naționale.

(3) Restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate reprezintă interdicția temporară de a călători în anumite state, dispusă de autoritățile competente române, în condițiile prezentei legi.

(4) Autoritățile competente au obligația să informeze în scris, în condițiile prezentei legi, persoana împotriva căreia s-a instituit o măsură de limitare a exercitării dreptului de liberă circulație, asupra motivelor care au determinat această măsură, precum și asupra perioadei pentru care s-a limitat exercițiul acestui drept.

ART. 4

(1) Pe perioada șederii în străinătate orice cetățean român are dreptul la asistență și protecție din partea misiunilor diplomatice, precum și a oficiilor consulare ale României.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din străinătate au obligația să acorde sprijin și asistență, în condițiile legii, cu sprijinul instituțiilor competente din țară, cetățenilor români aflați în dificultate sau care solicită ajutorul în vederea întoarcerii în țară, precum și de a întreprinde toate demersurile necesare pentru informarea cetățenilor români asupra apariției unor situații de natură să le pună în pericol siguranța ori sănătatea.

(3) Pe baza informațiilor furnizate de Ministerul Afacerilor Externe, organele poliției de frontieră sunt obligate să îi informeze pe cetățenii români care urmează să călătorească în străinătate asupra apariției, pe teritoriile statelor de tranzit și de destinație, a unor situații de natură să le pună în pericol siguranța ori sănătatea.

ART. 5

Pe perioada șederii lor în străinătate, cetățenii români au următoarele obligații:

a) să respecte legislația României și să nu desfășoare activități de natură să compromită imaginea României ori care să contravină obligațiilor asumate de România prin documente internaționale;

b) să respecte legislația statului în care se află, precum și scopul pentru care li s-a acordat dreptul de a intra și, după caz, de a rămâne pe teritoriul statului respectiv, în condițiile stabilite prin legislația acestuia sau prin documentele internaționale încheiate cu România;

c) să depună toate diligențele în vederea acordării de ajutor cetățenilor români aflați în dificultate pe teritoriul statului pe care se află, informând cu privire la astfel de situații misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din statul respectiv;

d) în cazul stabilirii reședinței sau a domiciliului în străinătate, să informeze cea mai apropiată misiune diplomatică sau oficiu consular al României;

e) să informeze cea mai apropiată misiune diplomatică sau oficiu consular al României cu privire la orice schimbare intervenită în starea lor civilă.

CAP. II

Documente de călătorie în străinătate

SECȚIUNEA 1

Tipuri de documente de călătorie

ART. 6

(1) Tipurile de documente de călătorie pe baza cărora cetățenii români pot călători în străinătate sunt următoarele:

- a) pașaport diplomatic;
- b) pașaport de serviciu;
- c) pașaport diplomatic electronic;
- d) pașaport de serviciu electronic;
- e) pașaport simplu;
- f) pașaport simplu electronic;
- g) pașaport simplu temporar;
- h) titlu de călătorie.

(2) Forma și conținutul documentelor de călătorie prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor și a Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Abrogat.

(4) Documentele de călătorie prevăzute la alin. (1) sunt proprietatea statului român și fac dovada, în fața autorităților române și străine, a identității, cetățeniei, calității, precum și a dreptului titularului de a călători în străinătate.

(5) Cetățenii români pot călători în străinătate și în baza altor documente stabilite prin acordurile internaționale la care România sau, după caz, Guvernul României este parte.

(6) Procedura depunerii și soluționării cererilor pentru eliberarea documentelor de călătorie în străinătate, actele care trebuie prezentate de solicitanți la depunerea cererilor, precum și termenele în care se soluționează acestea se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

ART. 6¹

(1) Pentru scopurile prezentei legi, cartea de identitate și cartea electronică de identitate valabile constituie document de călătorie pe baza căruia cetățenii români pot călători în statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Regimul juridic al cărții de identitate și al cărții electronice de identitate este cel prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul,

reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu excepția situațiilor în care prezenta ordonanță de urgență dispune altfel.

SECȚIUNEA 1¹

Stocarea datelor persoanei

ART. 7

(1) Datele biometrice incluse în pașapoarte sunt imaginea facială și impresiunea digitală a două degete.

(2) Datele biometrice prevăzute la alin. (1) sunt folosite numai în scopurile prevăzute la art. 4 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 2.252/2004 din 29 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 385 din 29 decembrie 2004.

(3) Procedura preluării imaginii faciale și a impresiunilor digitale se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Sunt exceptate de la obligația de furnizare a impresiunilor digitale următoarele categorii de persoane:

- a) minorii sub vârsta de 12 ani;
- b) persoanele pentru care prelevarea amprentelor digitale este fizic imposibilă.

SECȚIUNEA a 2-a

Pașaportul diplomatic*)

ART. 8

(1) Pașaportul diplomatic*) este documentul de călătorie care se eliberează de Ministerul Afacerilor Externe, în condițiile prezentei legi, următoarelor categorii de persoane, în scopul facilitării reprezentării de către acestea a intereselor statului român în străinătate:

- a) președintele României;
- b) președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților;
- c) membrii Senatului, membrii Camerei Deputaților și membrii Parlamentului European;
- d) primul-ministru, membrii Guvernului și persoanele asimilate miniștrilor;
- e) președintele și judecătorii Curții Constituționale;
- f) avocatul poporului și adjuncții acestuia;
- g) președintele și vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- h) membrii Consiliului Superior al Magistraturii și judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- i) președintele și vicepreședinții Curții de Conturi;
- j) procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, adjuncții acestuia și persoanele asimilate acestora;
- k) președintele și președinții de secție ai Consiliului Legislativ;
- l) guvernatorul și viceguvernatorii Băncii Naționale a României;
- m) președintele și vicepreședinții Academiei Române;
- n) patriarhul, cardinalul, mitropoliții și șefii cultelor din România, recunoscute de stat;
- o) secretarii de stat și persoanele asimilate acestora;
- p) membrii corpului diplomatic și consular și persoanele care își desfășoară activitatea în Ministerul Afacerilor Externe, prin detașare de la alte instituții, pe funcții corespunzătoare membrilor corpului diplomatic și consular;
- q) abrogată;
- r) atașaii militari și atașaii de afaceri interne, atașaii pe probleme de muncă, judecătorii sau procurorii de legătură, adjuncții acestora, precum și funcționarii superiori din organizațiile internaționale și interguvernamentale;

- s) curierii diplomatici;
- t) soțul, soția și copiii minori ai persoanelor prevăzute la lit. a)-r);
- t¹) copiii aflați în întreținerea persoanelor prevăzute la lit. p) și r) trimise în misiune oficială în străinătate, precum și a soțului ori soției acestora, atunci când îi însoțesc în cursul misiunii;
- u) persoanele trimise în misiune oficială în străinătate, pentru susținerea unor interese naționale, pe bază de mandat și pe durata acestuia, cu aprobarea ministrului afacerilor externe;
- v) foștii șefi ai statului român, foștii președinți ai Senatului și Camerei Deputaților, foștii prim-miniștri și foștii miniștri ai afacerilor externe.”

(2) Pașapoartele diplomatice*) se eliberează persoanelor prevăzute la alin. (1), după cum urmează:

a) la începutul mandatului cu care au fost investiți, în cazul celor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), e), g), i), j), l) și m);

b) înaintea primei deplasări care necesită utilizarea pașaportului diplomatic, în cazul celorlalte persoane prevăzute la alin. (1).

ART. 9

(1) Pașapoartele diplomatice se eliberează de Ministerul Afacerilor Externe, prin structura sa specializată, la solicitarea instituțiilor sau a autorităților publice interesate, care achită taxele prevăzute de lege și precizează scopul și calitatea în care titularii urmează să se deplaseze în străinătate pe baza acestor documente de călătorie.

(2) În cazul în care structura specializată din cadrul Ministerului Afacerilor Externe constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 8, poate refuza eliberarea pașaportului diplomatic, informând în acest sens instituția solicitantă.

ART. 10

(1) Pașapoartele diplomatice electronice se eliberează, de regulă, cu o valabilitate de 5 ani, care poate fi prelungită o singură dată, fără a se putea depăși 10 ani de la data emiterii.

(2) În cazul persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. c), o)-r) și u), pașapoartele diplomatice*) se pot elibera și pentru o perioadă solicitată de instituțiile din care acestea fac parte, fără a se putea depăși perioada maximă prevăzută la alin. (1).

(3) Pașapoartele diplomatice electronice se eliberează cu o valabilitate de 5 ani, respectiv de 3 ani pentru minorii sub vârsta de 12 ani.

ART. 11

(1) Titularii pașapoartelor diplomatice*) sunt obligați să le predea instituției din care fac parte, după cum urmează:

a) persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. c), d), cu excepția primului-ministru, e), g), i), j), l), m) și o), precum și soțul, soția și copiii minori ai acestora, la încheierea mandatului cu care au fost investite;

b) persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. f), h), k) și n), precum și soțul, soția și copiii minori ai acestora, în termen de 5 zile de la întoarcerea din deplasarea în străinătate care a determinat necesitatea folosirii pașaportului diplomatic*).

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. u) sunt obligate să predea pașaportul diplomatic*) la Ministerul Afacerilor Externe, în termen de 5 zile de la întoarcerea din deplasarea în străinătate care a determinat necesitatea folosirii pașaportului diplomatic*).

(3) La încetarea calității prevăzute la art. 8 alin. (1), instituția din cadrul căreia face parte titularul are obligația să predea pașaportul diplomatic*) Ministerului Afacerilor Externe, în vederea anulării, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. v).

SECȚIUNEA a 3-a

Pașaportul de serviciu*)

ART. 12

Pașaportul de serviciu*) este documentul de călătorie care se eliberează de Ministerul

Afacerilor Externe, în condițiile prezentei legi, următoarelor categorii de persoane:

- a) magistraților, când călătoresc în misiuni oficiale;
- b) prefecților și subprefecților, președinților și vicepreședinților consiliilor județene, primarilor municipiilor, orașelor și sectoarelor municipiului București, când călătoresc în misiuni oficiale;
- c) funcționarilor din aparatul central al administrației publice și ai Parlamentului, când călătoresc în misiuni oficiale;
 - c1) personalului autorităților publice care candidează pentru posturi în cadrul unor organizații, instituții și misiuni internaționale, dacă se solicită în mod expres de către acestea din urmă;
 - c2) personalului autorităților publice care ocupă funcții de expert național detașat la instituțiile și organisme Uniunii Europene în condițiile Legii nr. 105/2012 privind detașarea experților naționali la instituțiile și organisme Uniunii Europene;
- d) personalului tehnico-administrativ și de serviciu al misiunilor diplomatice, al oficiilor consulare, al reprezentanțelor permanente pe lângă organizațiile internaționale, lectorilor trimiși în misiune de Ministerul Educației și Cercetării, precum și soțului, soției și copiilor minori ai acestora;
 - d1) copiii aflați în întreținerea persoanelor prevăzute la lit. d) trimise în misiune oficială în străinătate, precum și a soțului ori soției acestora, atunci când îi însoțesc în cursul misiunii;
- e) președinților și vicepreședinților organizațiilor și asociațiilor profesionale la nivel național, legal constituite, când călătoresc în misiuni oficiale;
- f) președinților organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, legal constituite, membre ale Consiliului Minorităților Naționale, când se deplasează în străinătate în interes de serviciu;
- g) altor persoane, cu aprobarea ministrului afacerilor externe, când călătoresc în străinătate în misiuni oficiale.

ART. 13

(1) Pașapoartele de serviciu*) se eliberează de Ministerul Afacerilor Externe, prin structura sa specializată, la solicitarea instituțiilor, autorităților publice sau organizațiilor interesate, care achită taxele prevăzute de lege și precizează scopul și calitatea în care titularii urmează să se deplaseze în străinătate în baza acestor documente de călătorie.

(2) Pașapoartele de serviciu*) se eliberează cu o valabilitate de 5 ani, care poate fi prelungită o singură dată, fără a se putea depăși 10 ani de la data emiterii.

(3) Pașapoartele de serviciu electronice se eliberează cu o valabilitate de 5 ani, respectiv de 3 ani pentru minorii sub vârsta de 12 ani.

ART. 14

(1) Pașapoartele de serviciu*) pot fi folosite de titularii acestora numai atunci când se deplasează în străinătate în calitate oficială, în interesul autorității sau instituției publice din care face parte.

(2) În termen de 5 zile de la întoarcerea în țară, titularul are obligația de a preda pașaportul de serviciu*), spre păstrare, la autoritatea sau instituția publică din care face parte. Pe cale de excepție, seful autorității sau instituției publice poate dispune ca pașaportul de serviciu*) să rămână în posesia titularului atunci când acesta, prin natura activității desfășurate, se deplasează frecvent în străinătate, cu condiția ca perioada de ședere pe teritoriul României, între două deplasări, să nu depășească 30 de zile.

(3) La încetarea calității prevăzute la art. 12 titularul, autoritatea sau instituția din cadrul căreia face parte titularul are obligația să predea pașaportul de serviciu Ministerului Afacerilor Externe, în vederea anulării. În caz contrar, Ministerul Afacerilor Externe procedează la anularea pașaportului în evidențele corespunzătoare.

SECȚIUNEA a 4-a

Pașaportul simplu electronic și pașaportul simplu temporar

ART. 15

(1) Pașaportul simplu electronic se eliberează, la cerere, cetățenilor români care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege și nu se află în una dintre situațiile de suspendare a dreptului de a călători în străinătate.

(2) Cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple electronice se depun personal de către solicitanți, în țară, la serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple în a căror rază de competență au domiciliul sau, după caz, reședința, iar în străinătate, la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(3) În cazul în care solicitantul pașaportului simplu electronic nu se poate prezenta la serviciul public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple de la domiciliu sau reședință, cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple electronice pot fi depuse la cel mai apropiat serviciu public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple.

(4) Cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple electronice, în cazul persoanelor lipsite temporar de capacitatea de exercițiu, pot fi depuse în numele titularului de către reprezentantul legal sau de către autoritățile medicale române, prezența titularului fiind obligatorie.

(5) Pașapoartele simple electronice se eliberează titularului sau reprezentantului legal, după achitarea contravalorii acestora și a taxelor consulare prevăzute de lege.

(6) În situația în care titularul sau reprezentantul legal al acestuia constată faptul că datele înscrise în pașaportul simplu electronic sunt incomplete sau inexacte, trebuie să sesizeze cel mai apropiat serviciu public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, care este obligat să îi elibereze un nou document. În acest caz, eliberarea noului pașaport se face fără plata sumelor prevăzute la alin. (5).

ART. 15¹

(1) Pașapoartele simple electronice se eliberează titularului după achitarea taxei de pașaport constituite din contravaloarea pașaportului și a taxei pentru serviciul public prestat, stabilite potrivit legii.

(2) Taxa de pașaport pentru pașapoartele eliberate în țară se încasează într-un cont distinct de disponibil deschis la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului pe numele instituției publice cu personalitate juridică din care face parte structura cu atribuții în eliberarea și evidența pașapoartelor.

(3) Sumele prevăzute la alin. (2) pot fi achitate prin virament, prin mijloace de plată online, prin intermediul POS-urilor instalate la unitățile Trezoreriei Statului și alte modalități de plată reglementate de acte normative în vigoare, prin mandat poștal, în numerar la casieriile instituției publice cu personalitate juridică din care face parte structura cu atribuții în eliberarea și evidența pașapoartelor sau la casieriile unităților Trezoreriei Statului la care acestea își au deschise conturile. Pentru sumele încasate prin intermediul POS-urilor instalate la unitățile Trezoreriei Statului, comisioanele se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul instituțiilor publice din structura cărora fac parte unitățile Trezoreriei Statului.

(4) Unitățile Trezoreriei Statului la care își au deschise conturile instituțiile publice cu personalitate juridică din care face parte structura cu atribuții în eliberarea și evidența pașapoartelor încasează sumele în numerar aferente taxelor de pașaport în contul prevăzut la alin. (2).

(5) Sumele încasate în numerar la casieriile instituțiilor publice cu personalitate juridică din care fac parte structurile cu atribuții în eliberarea și evidența pașapoartelor se depun de către acestea în contul distinct de disponibil prevăzut la alin. (2), în prima zi lucrătoare de la încasare.

(6) Sumele încasate în contul prevăzut la alin. (2) se virează de instituțiile publice cu

personalitate juridică din care fac parte structurile cu atribuții în eliberarea și evidența pașapoartelor în contul de venituri al bugetului de stat «Taxe consulare» codificat cu codul de identificare fiscală al acestora și, respectiv, în contul Companiei Naționale «Imprimeria Națională» - S.A. cărora li se cuvin, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la încasare.

(7) Restituirea taxelor de pașaport achitate eronat sau pentru care nu au fost prestate serviciile aferente se face din contul prevăzut la alin. (2), respectiv din taxa pentru serviciul public prestat și din suma aferentă contravalorii pașaportului, la cererea scrisă a plătitorului adresată instituției publice cu personalitate juridică din care fac parte structurile cu atribuții în eliberarea și evidența pașapoartelor, însoțită de documentul prin care s-a efectuat plata.

(8) Sumele care se restituie din contul prevăzut la alin. (2) se rețin în mod corespunzător din sumele datorate Companiei Naționale «Imprimeria Națională» - S.A. și, respectiv, din sumele datorate bugetului de stat.

(9) În cazul în care sumele aflate în soldul contului sunt insuficiente pentru restituirea taxelor de pașaport solicitate, suma aferentă taxei pentru serviciul public prestat se restituie în contul prevăzut la alin. (2) de către unitatea Trezoreriei Statului, iar suma aferentă contravalorii pașaportului se restituie în contul prevăzut la alin. (2) de Compania Națională «Imprimeria Națională» - S.A. la cererea scrisă adresată acestora de instituțiile publice cu personalitate juridică din care fac parte structurile cu atribuții în eliberarea și evidența pașapoartelor.

ART. 16*)

(1) Cetățenii români nu pot deține în același timp decât câte un singur pașaport simplu valabil, cu excepția cazurilor care justifică deținerea simultană a două sau mai multe pașapoarte, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Cetățenii români care sunt titulari ai mai multor pașapoarte valabile, în condițiile prezentei legi, au obligația ca, în termen de 15 zile de la încetarea cazurilor prevăzute la alin. (1), să predea autorităților competente pașapoartele deținute suplimentar.

(3) Ordinul ministrului administrației și internelor prevăzut la alin. (1) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 17

(1) Minorilor cetățeni români care nu se află în una dintre situațiile de suspendare a exercitării dreptului la libera circulație în străinătate li se eliberează pașapoarte simple electronice în următoarele condiții:

a) în cazul minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, numai la cererea ambilor părinți, a părintelui supraviețuitor, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013 sau, după caz, a reprezentantului legal;

b) în cazul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, la cererea acestuia, numai cu acordul ambilor părinți, a părintelui supraviețuitor, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013 sau, după caz, a reprezentantului legal.

(2) Emiterea pașaportului simplu electronic pentru minor, în situația în care există neînțelegeri între părinți cu privire la exprimarea acordului ori unul dintre părinți se află în imposibilitatea de a-și exprima voința, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 17¹ alin. (1) lit. e), se efectuează numai după soluționarea acestor situații de către instanța de judecată, care se pronunță în condițiile legii.

ART. 17¹

(1) Pașaportul simplu temporar se eliberează cetățenilor români care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege și nu se află în una dintre situațiile de suspendare a dreptului de a călători în străinătate, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, în următoarele situații:

a) pentru persoanele care declară că nu dispun de timpul necesar pentru eliberarea unui pașaport simplu electronic;

b) în cazul în care titularul declară în scris că urmează să călătorească în state între care există stare de beligeranță ori conflict diplomatic și are aplicată în pașaportul simplu sau în pașaportul simplu electronic o ștampilă ori o viză eliberată de statul cu care țara în care călătorește se află în conflict;

c) când titularul deține pașaport simplu sau pașaport simplu electronic care conține vize valabile, dar ca urmare a epuizării filelor destinate aplicării acestora călătoria în acel stat sau în alte state decât cele care au emis vizele nu mai este posibilă;

d) când titularul a depus pașaportul simplu sau pașaportul simplu electronic pentru obținerea unor vize și trebuie să călătorească de urgență în străinătate;

e) când minorul urmează să se deplaseze în străinătate pentru studii ori pentru a participa la concursuri oficiale sau pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea îi este pusă în pericol și nu există timpul necesar pentru obținerea acordului celuilalt părinte prevăzut la art. 17. În aceste situații, autoritățile care eliberează pașaportul simplu temporar au obligația de a informa celălalt părinte, concomitent sau de îndată ce este posibil;

f) pentru cetățenii români aflați în străinătate care nu mai posedă documente de călătorie valabile și care declară că este necesar să își continue călătoria în străinătate sau să își reglementeze șederea pe teritoriul unui stat.

(3) Situațiile prevăzute la alin. (1) lit. e) trebuie dovedite cu documente emise de instituția care organizează studiile sau concursul, documente emise ori avizate de o autoritate administrativă română cu competențe în domeniu sau, după caz, documente emise ori avizate de o autoritate medicală română, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care se vor desfășura studiile, concursurile oficiale ori tratamentul medical.

(4) Cererile pentru eliberarea pașaportului simplu temporar se depun la autoritățile prevăzute la art. 15 alin. (2). Prevederile art. 15 alin. (3), (5) și (6), art. 15¹, respectiv ale art. 17 se aplică, în mod corespunzător, și cu privire la cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple temporare.

(4¹) Cererile pentru eliberarea pașaportului simplu temporar, în cazul persoanelor lipsite temporar de capacitatea de exercițiu, pot fi depuse în numele titularului de către reprezentantul legal sau de către autoritățile medicale române, fără ca prezența titularului să fie obligatorie.

(4²) În situații temeinic justificate, pentru minorii aflați în străinătate sub o formă de protecție specială dispusă de autoritățile locale competente și care nu dețin documente de identitate sau de călătorie valabile, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României eliberează, cu titlu gratuit, pașapoarte simple temporare, la solicitarea autorităților străine competente, în scopul reglementării situației juridice a minorilor în statul de reședință, dacă nu este posibilă repatrierea acestora.

(4³) Costurile aferente producerii și emiterii pașapoartelor simple temporare eliberate minorilor prevăzuți la alin. (4²) sunt suportate de statul român prin autoritățile abilitate, la propunerea Ministerului Afacerilor Externe, pe baza protocolului încheiat cu producătorul.

(5) Pentru eliberarea pașaportului simplu temporar se percepe suplimentar un tarif de 100 lei sau, în străinătate, suma stabilită potrivit Legii nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 17²

(1) Cetățenii români nu pot deține decât un pașaport simplu sau un pașaport simplu electronic valabil și, doar în situațiile prevăzute la art. 17¹ alin. (1) lit. b)-d), pot deține, concomitent, și un pașaport simplu temporar.

(2) Cetățenii români care sunt, concomitent, titulari ai unui pașaport simplu temporar și ai unui pașaport simplu sau pașaport simplu electronic valabil au obligația ca, în termen de 15 zile de la încetarea situațiilor prevăzute la art. 17¹ alin. (1) lit. b)-d) sau la eliberarea unui pașaport simplu electronic, să predea autorităților competente pașaportul simplu temporar.

ART. 18

(1) Valabilitatea pașapoartelor simple este stabilită după cum urmează:

- a) 3 ani pentru persoanele care nu au împlinit 14 ani;
- b) 5 ani pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 25 de ani;
- c) 10 ani pentru persoanele care au împlinit vârsta de 25 de ani.

(2) Valabilitatea pașapoartelor simple electronice este stabilită după cum urmează:

- a) 3 ani pentru persoanele care nu au împlinit 12 ani;
- b) 5 ani pentru persoanele cu vârsta de peste 12 ani.

(3) Valabilitatea pașapoartelor simple temporare este de 12 luni.

(4) Valabilitatea pașapoartelor prevăzute la alin. (1) - (3) încetează de drept la data la care se constată de către autoritățile competente faptul că sunt deteriorate ori distruse sau, după caz, existența în conținutul acestora a unor ștersături ori modificări operate fără drept.

ART. 19

Abrogat.

ART. 20

(1) Pașapoartele simple, pașapoartele simple electronice și pașapoartele simple temporare se păstrează de către titulari, care au obligația de a nu le înstrăina, cu excepția situațiilor în care documentele se rețin de autoritățile competente sau se depun la misiunile diplomatice ori oficiile consulare străine, în vederea aplicării vizei.

(2) Pașapoartele simple, pașapoartele simple electronice și pașapoartele simple temporare ale minorilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani se păstrează de către părinții acestora, reprezentanții legali sau, după caz, de către însoțitori, atunci când minorii se deplasează în străinătate împreună cu alte persoane, în condițiile prezentei legi.

(3) Pașapoartele simple, pașapoartele simple electronice și pașapoartele simple temporare pot fi reținute numai de organele de poliție, autoritățile judiciare, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, precum și de serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, doar în cazul în care situația o impune, pentru exercitarea atribuțiilor specifice prevăzute de lege. În aceste situații, autoritățile care rețin pașapoartele au obligația să elibereze titularului o dovadă care să ateste faptul că pașaportul a fost reținut, precum și motivele care au stat la baza acestei măsuri.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația de a păstra pașapoartele în condiții care să nu implice riscul deteriorării, distrugerii sau pierderii acestora.

(5) În termen de 5 zile de la data pierderii cetățeniei române în condițiile legii, titularul pașaportului simplu, al pașaportului simplu electronic ori al pașaportului simplu temporar sau, după caz, părinții ori reprezentantul legal al minorului sunt obligați să predea documentul de călătorie, în țară, la oricare dintre serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple sau la sediul Direcției Generale de Pașapoarte, iar în străinătate, la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(6) Titularii pașapoartelor simple, ai pașapoartelor simple electronice ori ai pașapoartelor simple temporare sau, după caz, persoanele prevăzute la alin. (2) au obligația de a preda pașapoartele simple, pașapoartele simple electronice ori pașapoartele simple temporare la solicitarea autorităților competente prevăzute la alin. (3).

ART. 21

(1) Dacă în urma depunerii cererii pentru eliberarea pașaportului simplu electronic ori a pașaportului simplu temporar se constată faptul că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege în acest sens, solicitantului i se respinge cererea.

(2) Decizia de respingere a cererii, precum și motivele care au stat la baza acesteia se comunică solicitantului în scris, în termenul stabilit pentru soluționarea cererii.

(3) Decizia de respingere a cererii este supusă controlului judecătoresc, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

SECȚIUNEA a 5-a

Titlul de călătorie

ART. 22

(1) Titlul de călătorie este documentul care se eliberează de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României cetățenilor români aflați în străinătate, care nu mai posedă document de călătorie valabil, pentru ca titularul să își poată continua călătoria, reglementa șederea ori pentru a se întoarce în țară.

(2) Minorilor aflați în străinătate neînsoțiți de părinți li se poate elibera un titlu de călătorie fără acordul acestora, în vederea întoarcerii în țară.

ART. 23

Titlul de călătorie se eliberează cu valabilitatea de cel mult un an. Valabilitatea titlului de călătorie încetează de drept la data intrării titularului în România.

ART. 23¹

(1) Începând de la data punerii în circulație a pașapoartelor simple temporare, titlul de călătorie se eliberează de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României cetățenilor români aflați în străinătate, care nu mai posedă document de călătorie valabil, numai pentru ca titularul să se întoarcă în țară.

(2) Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului în România.

ART. 24

Prevederile art. 20 referitoare la obligația neînstrăinării și condițiile păstrării pașapoartelor simple, a pașapoartelor simple electronice și a pașapoartelor simple temporare se aplică în mod corespunzător și în cazul titlurilor de călătorie.

SECȚIUNEA a 6-a

Pierderea, distrugerea și furtul documentelor de călătorie

ART. 25

(1) Pierderea documentelor de călătorie se declară de îndată de către titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2), la cea mai apropiată unitate de poliție sau la orice serviciu public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple ori la Direcția Generală de Pașapoarte, iar în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României.

(2) Distrugerea documentului de călătorie se declară de către titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2), la autoritatea competentă, cu ocazia solicitării eliberării unui nou pașaport.

(3) Furtul documentului de călătorie se declară de către titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2), de îndată, la cea mai apropiată unitate de poliție din țară sau, după caz, de pe teritoriul statului în care s-a produs evenimentul, solicitând eliberarea unei adeverințe care să ateste declararea evenimentului respectiv.

(4) În cazul pierderii, distrugerii sau furtului pașapoartelor diplomatice*) și de serviciu*), titularul are obligația de a informa de îndată Ministerul Afacerilor Externe și, după caz,

instituția din care face parte.

(5) Organele de poliție române sesizate în legătură cu pierderea sau furtul documentului de călătorie sunt obligate să elibereze titularului sau persoanelor prevăzute la art. 20 alin. (2) o adeverință care să ateste declararea evenimentului respectiv.

ART. 26

(1) Documentele de călătorie găsite, precum și cele care au aparținut persoanelor decedate se predau autorității emitente sau celei mai apropiate unități de poliție, care are obligația de a le transmite autorității emitente.

(2) Documentele de călătorie declarate pierdute sau furate, recuperate de autoritățile emitente, pot fi restituite titularilor pentru a fi folosite în continuare, dacă mai sunt valabile și într-o stare fizică corespunzătoare și dacă titularilor nu li s-au eliberat documente noi în locul acestora, în condițiile prezentei legi.

(3) Documentele de călătorie declarate pierdute sau furate, recuperate de autoritățile emitente după eliberarea unui nou document, pot fi restituite titularilor pentru a fi folosite în continuare, în condițiile prezentei legi, numai dacă mai sunt valabile și într-o stare fizică corespunzătoare și după anularea documentului de călătorie eliberat în condițiile art. 27 alin.

(1), la solicitarea scrisă a titularului.

ART. 27

(1) Autoritățile competente pot elibera, la cerere, noi documente de călătorie în locul celor declarate distruse, pierdute sau furate și care nu au fost recuperate, numai dacă evenimentul a fost declarat de titular în condițiile prevăzute la art. 25.

(2) În cazul în care titularul unui document de călătorie eliberat în condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) găsesc documentul declarat pierdut ori furat, au obligația de a nu-l folosi și de a-l depune de îndată la autoritatea emitentă sau, după caz, la instituția din care fac parte.

(3) Documentul declarat pierdut ori furat, găsit de titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2), după ce au declarat evenimentul în condițiile prevăzute la art. 25, dar înainte de a se elibera un nou document, poate fi folosit în continuare, în condițiile prezentei legi, numai după ce informează autoritatea emitentă cu privire la găsirea acestuia.

(3¹) Documentul declarat pierdut ori furat, găsit de titular sau de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) după eliberarea unui nou document, poate fi folosit în continuare, în condițiile prezentei legi, numai după prezentarea la autoritățile competente a documentului găsit, aflat în termenul de valabilitate și într-o stare fizică corespunzătoare, și după anularea documentului de călătorie eliberat în condițiile alin. (1), la solicitarea scrisă a titularului.

(4) Titularul pașaportului simplu, pașaportului simplu electronic ori al pașaportului simplu temporar sau, după caz, persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) au obligația de a nu folosi documentul de călătorie când au intervenit modificări privind datele de identificare ale titularului ori schimbări majore în fizionomia acestuia.

CAP. III

Exercitarea dreptului la liberă circulație în străinătate

SECȚIUNEA 1

Condițiile exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate de către cetățenii români

ART. 28

(1) Organele poliției de frontieră permit cetățenilor români care au împlinit vârsta de 18 ani și minorilor căsătoriți în condițiile legii, care sunt titulari de documente de călătorie valabile, să iasă de pe teritoriul României, dacă nu se află în una dintre situațiile de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate.

(2) Cetățenilor români împotriva cărora s-a dispus măsura restrângerii exercitării dreptului

la liberă circulație în străinătate li se poate permite ieșirea din România numai dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) declară că nu călătoresc în statul/stările cu privire la care s-a instituit această măsură;
- b) din documentele de transport nu rezultă faptul că urmează să călătorească în statul/stările cu privire la care s-a instituit această măsură;
- c) punctul de trecere a frontierei în care se prezintă nu este unul situat la frontiera comună cu statul cu privire la care s-a instituit această măsură.

(3) În cazul în care se permite ieșirea din România în condițiile prevăzute la alin. (2), cetățeanului român i se pune în vedere de către organele poliției de frontieră faptul că, pe perioada deplasării în străinătate, nu are dreptul să călătorească în statul/stările cu privire la care s-a instituit măsura restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, pe perioada pentru care s-a dispus această restrângere.

(4) Prevederile alin. (2) referitoare la situațiile în care se permite ieșirea din România a cetățeanului român împotriva căruia s-a dispus măsura restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate nu se aplică persoanelor care se legitimează în punctul de trecere a frontierei cu pașaport diplomatic*) sau de serviciu*), cu excepția cazurilor prevăzute la art. 40 lit. a)-c).

(5) Cetățeanul român împotriva căruia s-a dispus măsura restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate poate călători în statul/stările cu privire la care s-a instituit această măsură numai în situații excepționale, determinate de motive obiective care necesită prezența acestuia în statul respectiv, stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

ART. 29

(1) La întoarcerea pe teritoriul României, cetățenii români au obligația să prezinte organelor poliției de frontieră documentele de călătorie în străinătate valabile, emise de autoritățile competente române din țară sau din străinătate.

(2) Organele poliției de frontieră pot permite intrarea pe teritoriul României a cetățeanului român care se legitimează cu un document de călătorie emis de autoritățile competente române, a cărui valabilitate a încetat, numai după efectuarea verificărilor corespunzătoare în evidențele specifice, cu privire la identitatea și cetățenia titularului. În acest caz durata verificărilor efectuate nu poate depăși 24 de ore din momentul prezentării solicitantului în punctul de trecere a frontierei.

(3) În cazul în care persoana care se prezintă în punctul de trecere a frontierei pentru a intra pe teritoriul României declară ca este cetățean român, dar nu posedă documente eliberate de autoritățile române, valabile sau expirate, care să ateste identitatea acesteia, organele poliției de frontieră efectuează în cel mai scurt timp posibil verificările necesare pentru stabilirea identității și cetățeniei persoanei respective.

(4) În situația în care persoana prevăzută la alin. (3) este titulara a unui document de călătorie eliberat de un alt stat și îndeplinește condițiile de intrare pe teritoriul României, potrivit legii, organele poliției de frontieră permit intrarea acesteia în țară în calitate de străin, și o îndrumă totodată să se adreseze Direcției Generale de Pașapoarte din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, pentru clarificarea situației privind cetățenia română.

(5) Organele poliției de frontieră sunt obligate să permită intrarea pe teritoriul României persoanelor prevăzute la alin. (2) și (3), de îndată ce stabilesc identitatea acestora, precum și faptul că sunt cetățeni români.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (3), în funcție de intervalul de timp necesar pentru efectuarea verificărilor corespunzătoare de către organele poliției de frontieră, persoana poate fi cazată, cu acordul acesteia, într-un spațiu special amenajat în incinta punctului de trecere a frontierei, pus la dispoziție de administratorul acestuia.

ART. 30

(1) Organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a cetățenilor români minori numai dacă sunt însoțiți de o persoană fizică majoră, în următoarele cazuri:

- a) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate/cărți electronice de identitate și călătorește în străinătate însoțit de ambii părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceștia;
- b) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate/cărți electronice de identitate și călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta numai dacă părintele însoțitor prezintă o declarație a celuilalt părinte din care să rezulte acordul acestuia cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate, pentru o perioadă care să nu depășească 3 ani de la data întocmirii acesteia sau, după caz, face dovada decesului celuilalt părinte;
- c) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate/cărți electronice de identitate și care călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta, fără a mai fi necesară declarația celuilalt părinte, numai dacă părintele însoțitor face dovada faptului că i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau că exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013;
- d) minorului care este titular al unui document de călătorie individual sau, după caz, al unei cărți de identitate/cărți electronice de identitate și care călătorește însoțit de o altă persoană fizică majoră i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceasta numai dacă persoana însoțitoare prezintă o declarație a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate, pentru o perioadă care să nu depășească 3 ani de la data întocmirii acesteia, precum și datele de identitate a însoțitorului respectiv.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b)-d) nu este necesară declarația părintelui decăzut din drepturile părintești sau, după caz, declarat dispărut, în condițiile legii, dacă însoțitorul face dovada în acest sens, cu excepția cazului în care ambii părinți se află în această situație, când este obligatorie declarația reprezentantului legal al minorului.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b)-d), organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a minorilor însoțiți, numai în următoarele situații:

a) în cazul în care însoțitorul argumentează necesitatea călătoriei în străinătate prin faptul că minorul urmează să beneficieze de un tratament medical care nu este posibil pe teritoriul României și fără de care viața sau sănătatea îi este pusă în mod grav în pericol, cu condiția să prezinte documente doveditoare în acest sens, emise sau avizate de autoritățile medicale române, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care urmează să se acorde tratamentul medical respectiv, chiar dacă nu există acordul ambilor părinți, al celuilalt părinte, al părintelui supraviețuitor sau al reprezentantului legal;

b) în cazul în care însoțitorul face dovada că minorul se deplasează pentru studii sau concursuri oficiale, prin prezentarea unor documente corespunzătoare, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care se vor desfășura aceste studii sau concursuri, chiar dacă există acordul doar al unuia dintre părinți.

(4) Declarația prevăzută la alin. (1) lit. d) trebuie să cuprindă și mențiunea dacă minorul urmează să rămână în statul de destinație și datele de identitate ale persoanei căreia urmează a-i fi încredințat minorul, precum și, după caz, datele de identitate ale persoanei cu care se reîntoarce în România, dacă însoțitorul este o altă persoană decât cea cu care iese din România.

a) scopul deplasării;

b) ruta urmată până în statul de destinație;

c) indicarea faptului dacă minorul urmează să rămână în statul de destinație, caz în care trebuie menționată persoana căreia urmează a-i fi încredințat minorul, sau dacă urmează să se reîntoarcă împreună cu un însoțitor, ale cărui date de identitate trebuie indicate, în cazul în care acesta este o altă persoană decât cea cu care iese din România.

(5) Poate avea calitatea de însoțitor și o persoană anume desemnată din cadrul unei societăți comerciale autorizate, în condițiile legii, să desfășoare activități de transport internațional de persoane.

(6) Organele poliției de frontieră vor permite ieșirea din România a minorilor însoțiți numai dacă se constată că se respectă informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) și la alin. (4), referitoare la însoțitor, iar în situațiile prevăzute la alin. (3), dacă se constată că ruta aleasă pentru deplasare și momentul prezentării la ieșirea din țară se justifică în raport cu destinația, respectiv cu perioada deplasării.

(61) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b) și d), declarația celuilalt părinte, declarația ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat minorul, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, privind acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate la ieșirea din România, nu este necesară atunci când minorul cetățean român cu domiciliul sau reședința în țara de destinație se deplasează însoțit în condițiile prezentului articol, în această țară.

(7) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) trebuie să fie autentificate în țară de notarul public, iar în străinătate, de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă au fost date în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, cu excepția celor ce emană dintr-un stat cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, în materie civilă sau de drept al familiei, care prevăd scutirea de supralegalizare. Declarațiile trebuie să fie eliberate părților în două duplicate, dintre care un duplicat se păstrează de către însoțitor, iar al doilea duplicat însoțește pașaportul minorului.

ART. 31

(1) În situația în care organele poliției de frontieră constată ca nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege pentru ca minorul să iasă din România, vor întrerupe călătoria acestuia. Dacă minorul nu este însoțit de cel puțin unul dintre părinți, vor proceda la informarea imediată a acestora, punându-le în vedere să îl preia de îndată ce este posibil. În cazul în care nu este posibilă informarea părinților, organele poliției de frontieră vor anunța de îndată Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, care va iniția procedura aplicabilă minorilor neînsoțiți, potrivit legii.

(2) Organele poliției de frontieră vor întrerupe, de asemenea, călătoria minorului, chiar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 30, în următoarele situații:

a) însoțitorul este cetățean străin și nu face dovada faptului că are dreptul să se reîntoarcă în România, deși în declarația părinților sau, după caz, a reprezentantului legal se menționează că minorul se va reîntoarce împreună cu același însoțitor;

b) însoțitorul a săvârșit anterior una dintre infracțiunile următoare:

1. omor;
2. infracțiuni contra libertății și integrității sexuale;
3. infracțiuni privitoare la traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile;
4. lipsire de libertate în mod ilegal;
5. infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori;
6. trafic de țesuturi sau organe umane;
7. infracțiuni de terorism;

c) însoțitorul este cetățean străin și părăsește teritoriul României ca urmare a unei decizii de îndepărtare de pe teritoriul României, dispusă în condițiile legii, cu excepția cazului în care este părinte al minorului și există acordul celuilalt părinte, dat în condițiile prevăzute la art. 30;

d) însoțitorului sau, după caz, minorului i-a fost limitat, în condițiile prezentei legi, exercițiul dreptului la liberă circulație în străinătate pentru statul de destinație ori pentru un stat care urmează să fie tranzitat, în perioada în care urmează să călătorească împreună;

e) însoțitorul nu este persoana căreia i-a fost încredințată de către instanță supravegherea minorului, în condițiile legii penale;

f) minorul refuză să iasă din țară, dacă a împlinit vârsta de 14 ani.

(3) Ieșirea din România a minorilor, în situația în care există neînțelegeri între părinți cu privire la exprimarea acordului ori unul dintre părinți se află în imposibilitatea de a-și exprima voința, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 30 alin. (2) și (3), se permite numai după soluționarea neînțelegerilor de către instanța de judecată, în condițiile legii.

(4) În vederea constatării de către organele poliției de frontieră a situației prevăzute la alin. (2) lit. e), hotărârea instanței prin care s-a dispus măsura educativă a libertății supravegheate se comunică Poliției de Frontieră Română și Direcției Generale de Pașapoarte din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

ART. 32

(1) Până la preluarea minorului de către părinte sau, după caz, de către o altă persoană, în condițiile prezentei legi, însoțitorul prevăzut la art. 30 alin. (1) lit. d), care călătorește în străinătate în condițiile prezentei legi împreună cu acesta, are următoarele obligații:

a) să acorde îngrijire și supraveghere minorului pe toată durata deplasării;

b) să nu abandoneze minorul;

c) să nu se încredințeze minorul altei persoane decât părintelui, reprezentantului legal sau, după caz, persoanei prevăzute la art. 30 alin. (4) ori, în cazuri deosebite, autorităților străine competente în domeniul acordării de asistență și protecție pentru minori;

d) Abrogat;

e) în cazul dispariției minorului pe perioada deplasării în străinătate, să anunțe de îndată autoritățile competente de pe teritoriul statului unde s-a produs evenimentul, precum și cea mai apropiată reprezentanță diplomatică sau oficiu consular al României, solicitând eliberarea unei adeverințe în acest sens;

f) să informeze de îndată ce este posibil cea mai apropiată reprezentanță diplomatică sau oficiu consular al României, în cazul apariției unei situații obiective de natură să întrerupă călătoria minorului;

g) în cazul în care nu este posibilă încredințarea minorului persoanei prevăzute la art. 30 alin. (4), să anunțe imediat cea mai apropiată reprezentanță diplomatică sau oficiu consular al României, în vederea reunificării familiale a minorului sau, după caz, să se reîntoarcă în România cu acesta.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. e)-g), misiunea diplomatică sau oficiul consular sesizat are obligația de a informa imediat, direct sau prin intermediul Direcției generale afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, atât Inspectoratul General al Poliției Române, cât și Direcția Generală de Pașapoarte din cadrul Ministerului Administrației

și Internelor, în vederea anunțării părinților ori a reprezentantului legal al minorului în legătură cu evenimentul produs.

ART. 33

Minorul care călătorește în străinătate însoțit de cel puțin unul dintre părinți sau de reprezentantul său legal nu poate fi încredințat de către acesta unei persoane de pe teritoriul altui stat, atunci când față de minor s-a dispus măsura educativă a libertății supravegheate, în condițiile legii penale.

SECȚIUNEA a 2-a

Stabilirea domiciliului în străinătate

ART. 34

(1) Cetățeanul român care și-a stabilit domiciliul în străinătate poate solicita eliberarea unui pașaport simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, când se află în una dintre următoarele situații:

- a) a dobândit un drept de ședere pentru o perioadă de cel puțin un an sau, după caz, i s-a prelungit succesiv dreptul de ședere, în decurs de un an, pe teritoriul statului respectiv;
- b) a dobândit un drept de ședere pe teritoriul statului respectiv, în scopul reunificării familiale cu o persoană care domiciliază pe teritoriul aceluși stat;
- c) a dobândit un drept de lungă ședere sau, după caz, un drept de ședere permanentă pe teritoriul statului respectiv;
- d) a dobândit cetățenia statului respectiv;
- e) a dobândit un drept de muncă ori este înscris într-o instituție privată sau publică cu scopul principal de a urma studii, inclusiv de formare profesională.

(2) Cetățeanul român posesor al unui certificat de înregistrare ori al unui document care atestă rezidența într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, eliberat de autoritățile competente dintr-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau din Confederația Elvețiană, poate solicita eliberarea unui pașaport simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu în acel stat.

(3) În cazul solicitării unui pașaport simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, cererea se depune personal la serviciul public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, în a cărei rază teritorială a avut ultimul domiciliu sau, după caz, reședința, iar, în străinătate, la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României. În situațiile prevăzute la art. 15 alin. (3) și (4), cererile pentru eliberarea pașaportului simplu electronic, respectiv a pașaportului simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu pot fi depuse la cel mai apropiat serviciu public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple.

(4) Cererile pentru eliberarea pașaportului simplu electronic cu menționarea țării de domiciliu se soluționează de serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple.

(5) Cererile pentru eliberarea pașaportului simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu se soluționează, după caz, de serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple sau de misiunile diplomatice ori oficiile consulare ale României.

(6) Cetățeanul român care și-a stabilit domiciliul în străinătate are obligația ca, la înmânarea pașaportului simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, să predea actul de identitate care atestă existența domiciliului în România, emis de autoritățile române.

(7) Actele necesare, procedura, condițiile și termenele de soluționare a cererilor privind

eliberarea pașapoartelor cu menționarea țării de domiciliu se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

ART. 35

Cetățeanului român care are domiciliul în străinătate și solicită autorităților competente române eliberarea documentelor de identitate, de călătorie sau de stare civilă, dar nu poate face dovada cetățeniei române, i se eliberează documentele respective, în condițiile legii, numai după ce se atestă de către Direcția Generală de Pașapoarte, la cererea acestor autorități, faptul că solicitantul este cetățean român.

ART. 36

(1) Cetățeanului român care a împlinit vârsta de 18 ani și minorului căsătorit cu respectarea legii, care și-au stabilit domiciliul în România, li se anulează mențiunea privind stabilirea domiciliului în străinătate sau, după caz, pașapoartele prevăzute la art. 34 și li se eliberează carte de identitate, în condițiile legii.

(2) Cetățeanul român care are domiciliul în străinătate și a fost returnat în baza unui acord de readmisie sau, după caz, a fost expulzat de pe teritoriul statului de domiciliu are obligația ca, în termen de 15 zile de la data intrării în România, să declare autorităților competente locul unde și-a stabilit domiciliul, în condițiile legii.

ART. 37

Minorul își stabilește domiciliul în străinătate sau, după caz, în România, în condițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și ale altor legi speciale care cuprind reglementări în această materie.

SECȚIUNEA a 3-a

Limitarea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate

ART. 38

Restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 3 ani numai în condițiile și cu privire la următoarele categorii de persoane:

a) abrogată;

b) cu privire la persoana a cărei prezență pe teritoriul unui stat, prin activitatea pe care o desfășoară sau ar urma să o desfășoare, ar aduce atingere grava intereselor României sau, după caz, relațiilor bilaterale dintre România și acel stat.

ART. 39

(1) Abrogat.

(2) În situația prevăzută la art. 38 lit. b), măsura se dispune, la solicitarea instituției cu competențe în domeniul apărării, ordinii publice sau siguranței naționale care deține date ori informații cu privire la activitatea pe care persoană o desfășoară sau urmează să o desfășoare în străinătate, de către tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestei persoane, iar când aceasta are domiciliul în străinătate, de către Tribunalul București.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), instanța se pronunță, prin hotărâre, în termen de 5 zile de la primirea solicitării autorităților competente și comunică hotărârea părților, Direcției Generale de Pașapoarte, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, precum și serviciului public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, competent să elibereze pașaportul simplu persoanei împotriva căreia a fost dispusă măsura.

(4) Hotărârea prevăzută la alin. (3) este supusă apelului, în termen de 5 zile de la comunicare, la curtea de apel competența teritorială. Instanța se pronunță în termen de 3 zile de la data primirii cererii.

(5) Hotărârea curții de apel este supusă recursului, termenul de recurs, precum și cel de judecată fiind cele prevăzute la alin. (4).

(6) Exercițarea cailor de atac prevăzute la alin. (4) și (5) nu suspenda executarea hotărârii instanței.

(7) Prezența procurorului la toate ședințele de judecată este obligatorie.

(8) Abrogat.

ART. 40

Exercițarea de către o persoană a dreptului la liberă circulație în străinătate se suspendă numai în următoarele situații:

a) este învinuită sau inculpată într-o cauză penală și a fost dispusă instituirea unei măsuri preventive în condițiile Codului de procedură penală;

b) a fost condamnată și are de executat o pedeapsă privativă de libertate;

c) este internată într-un centru educativ sau într-un centru de detenție;

d) nu a respectat măsura restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, dispusă în condițiile prezentei legi.

ART. 41

(1) În vederea punerii în executare de către autoritățile competente a măsurii de suspendare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, autoritățile care au dispus măsurile prevăzute la art. 40 lit. a)-c) au obligația de a le comunica autorităților competente să elibereze pașaportul, Direcției Generale de Pașapoarte, Inspectoratului General al Poliției Române și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

(2) Suspendarea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate încetează de drept la data la care încetează măsura dispusă în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 40 lit. a)-c).

ART. 42

(1) În situația prevăzută la art. 40 lit. d), măsura se dispune, la solicitarea instituției cu competențe în domeniul apărării, ordinii publice sau siguranței naționale, prevăzută la art. 39 alin. (2), de către tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei împotriva căreia a fost instituită măsura suspendării exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, iar când aceasta are domiciliul în străinătate, de către Tribunalul București, pentru o perioadă care nu poate depăși 3 ani. Prevederile art. 39 alin. (3)-(7) se aplică în mod corespunzător.

(2) Abrogat.

ART. 43

Pe durata suspendării exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate cetățeanului român i se refuză temporar eliberarea documentelor de călătorie prevăzute la art. 6 alin. (1) de către autoritatea competentă să elibereze aceste documente, iar dacă i-au fost eliberate, îi sunt retrase de către autoritățile competente să pună în executare măsura.

ART. 44

(1) La cererea persoanei împotriva căreia s-a dispus măsura prevăzută la art. 40, în condițiile art. 42, instanța de judecată care a instituit această măsură poate dispune suspendarea temporară a executării acesteia și înlocuirea acestei măsuri, pentru o perioadă limitată de timp, cu măsura restrângerii dreptului la liberă circulație, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 39 alin. (3)-(7), în următoarele cazuri:

a) persoana urmează să se deplaseze în străinătate pentru a urma un tratament medical care nu este posibil pe teritoriul României și fără de care viața sau sănătatea îi este pusă în mod grav în pericol, prezentând documente doveditoare în acest sens, emise sau avizate de autoritățile medicale române;

b) în cazul decesului în străinătate al soțului sau al unei rude de până la gradul al IV-lea inclusiv;

c) în alte situații obiective care necesită prezența temporară a persoanei pe teritoriul altui stat, fără de care interesele legitime ale acesteia sau ale altui cetățean ar fi în mod grav afectate.

(2) În cazul în care instanța admite cererea prevăzută la alin. (1), prin hotărârea pe care o

pronunță trebuie să stabilească perioada exactă, precum și statul/statele în care persoana poate călători.

(3) Organele poliției de frontieră permit ieșirea din țară a persoanei prevăzute la alin. (1), în condițiile prevăzute la art. 28 alin. (2) și (3), dacă prezintă hotărârea instanței de judecată, rămasă definitivă și irevocabilă, prin care se suspendă temporar executarea măsurii prevăzute la art. 40.

CAP. IV

Contravenții și infracțiuni

ART. 45

Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea penală, civilă, contravențională sau administrativă a persoanei vinovate.

ART. 46

Următoarele fapte constituie contravenții:

a) nerespectarea obligației de predare a pașapoartelor diplomatice*), în condițiile prevăzute la art. 11 alin. (1);

b) nerespectarea de către titularii pașapoartelor diplomatice*) a obligației prevăzute la art. 11 alin. (2);

c) folosirea pașapoartelor de serviciu*) în alte situații decât cele prevăzute la art. 14 alin. (1);

d) nerespectarea de către titularii pașapoartelor de serviciu*) a obligației prevăzute la art. 14 alin. (2);

e) nerespectarea de către titularii mai multor pașapoarte sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) a obligației de a preda pașaportul suplimentar, conform art. 16 alin. (2) sau, după caz, art. 17² alin. (2);

e¹) folosirea de către titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) a pașapoartelor care au încetat să mai fie valabile conform art. 18 alin. (4);

f) nerespectarea de către titularii pașapoartelor simple, pașapoartelor simple electronice sau ai pașapoartelor simple temporare a obligației prevăzute la art. 20 alin. (1);

g) nerespectarea condiției privind păstrarea pașapoartelor simple, pașapoartelor simple electronice sau a pașapoartelor simple temporare ale minorilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani de către părinți, reprezentanți legali sau însoțitori, prevăzută la art. 20 alin. (2);

h) reținerea pașaportului aparținând unei persoane, de către alte persoane decât cele autorizate, în condițiile art. 20 alin. (3);

i) nerespectarea de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (1) și (2) a obligației prevăzute la alin. (4);

j) nerespectarea obligației de a nu folosi pașaportul simplu, pașaportul simplu electronic sau pașaportul simplu temporar declarat furat ori pierdut, de către persoanele prevăzute la art. 27 alin. (2);

k) folosirea pașaportului simplu, pașaportului simplu electronic sau a pașaportului simplu temporar declarat furat ori pierdut, fără îndeplinirea condiției prevăzute la art. 27 alin. (3);

k¹) nerespectarea de către titular sau persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) a obligației prevăzute la art. 27 alin. (4);

k²) nerespectarea de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (5) a obligației de predare a pașaportului simplu, pașaportului simplu electronic sau a pașaportului simplu temporar în termen de 5 zile;

k³) nerespectarea de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (6) a obligației de a preda pașaportul simplu, pașaportul simplu electronic sau pașaportul simplu temporar autorităților prevăzute la art. 20 alin. (3);

l) Abrogat

m) nerespectarea termenului prevăzut la art. 36 alin. (2) de către persoana returnată/expulzată de pe teritoriul statului unde își stabilise domiciliul;

n) pierderea, deteriorarea sau distrugerea documentelor de călătorie prevăzute la art. 6 alin. (1), în mod repetat, într-un interval de 3 ani.

ART. 47

(1) Contravențiile prevăzute la art. 46 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 30 lei la 50 lei, cele prevăzute la lit. a), d), e), g) și i);

b) cu amendă de la 50 lei la 100 lei, cele prevăzute la lit. b), c), f), j) și k);

c) cu amendă de la 100 lei la 150 lei, cele prevăzute la lit. m) și n);

d) Abrogat;

e) cu amendă de la 300 lei la 500 lei, cele prevăzute la lit. e¹), h), k¹), k²) și k³).

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se vor actualiza prin hotărâre a Guvernului.

ART. 48

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor ori, după caz, de către agenți constatare anume desemnați ai altor instituții sau autorități, potrivit competențelor.

ART. 49

Contravențiilor prevăzute la art. 46 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

ART. 50

Abrogat.

ART. 51

Fapta persoanei prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. d) de a fi lăsat minorul într-un alt stat, cu încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 32 alin. (1) lit. c), e) și g), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

CAP. V

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 52

Abrogat.

ART. 53

Normele metodologice de aplicare a prezentei legi se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor și a Ministerului Afacerilor Externe, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 54

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 65/1997 privind regimul pașapoartelor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 30 august 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 216/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare, cu următoarele excepții:

a) Hotărârea Guvernului nr. 460/2001 privind punerea în circulație a noilor tipuri de pașapoarte românești, cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 25 mai 2001;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2001 privind îndeplinirea de către cetățenii români, la ieșirea din țară, a condițiilor de intrare în statele membre ale Uniunii Europene și în alte state, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 14 noiembrie 2001,

aprobată și modificată prin Legea nr. 177/2002, cu completările ulterioare, și Ordinul ministrului de interne nr. 177/2001 pentru stabilirea cuantumului sumei minime în valută liber convertibilă pe care cetățenii români trebuie să o dețină la ieșirea din țară, când călătoresc în scopuri particulare în statele membre ale Uniunii Europene sau în alte state, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 28 noiembrie 2001, care se abrogă la data aderării României la Uniunea Europeană.

ART. 55

Abrogat.

Art. III¹

Guvernul va stabili prin hotărâre condițiile în care se vor prelua datele biometrice, precum și condițiile tehnice de preluare a acestor date, astfel încât acestea să se realizeze cu respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal.

Art. IV

Cererile pentru eliberarea documentelor de călătorie depuse la autoritățile competente și nesoluționate până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se soluționează potrivit dispozițiilor aplicabile la data depunerii cererii.

Art. V

(1) Pașapoartele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 460/2001 privind punerea în circulație a noilor tipuri de pașapoarte românești, cu modificările ulterioare, își păstrează valabilitatea, retrăgându-se treptat din circulație, potrivit solicitărilor cetățenilor.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și mențiunilor efectuate în cuprinsul acestor pașapoarte."

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 iulie 2005.

Nr. 248.
